

C-82/19. PPU. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2019. február 5.

A kérdést előterjesztő bíróság:

High Court (Írország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. február 4.

Felperes:

Minister for Justice and Equality

Alperes:

PI

A HIGH COURT

[omissis]

A (MÓDOSÍTOTT) EUROPEAN ARREST WARRANT ACT 2003 (AZ EURÓPAI ELFOGATÓPARANCSRÓL SZÓLÓ 2003. ÉVI MÓDOSÍTOTT TÖRVÉNY) TÁRGYÁBAN

ÉS PI ÜGYÉBEN,

TOVÁBBÁ AZ EURÓPAI UNIÓ MŰKÖDÉSÉRŐL SZÓLÓ SZERZŐDÉS (EUMSZ) 267. CIKKE ALAPJÁN AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA ELÉ TERJESZTETT ELŐZETES DÖNTÉSHOZATALI KÉRELEM TÁRGYÁBAN

AZ ALÁBBI FELEK KÖZÖTT:

A MINISTER FOR JUSTICE AND EQUALITY

FELPERES

– VALAMINT –

PI

ALPERES

[omissis] [eredeti 2. o.]

[omissis] [nemzeti eljárási kérdések] [omissis] **ELRENDELI A KÖVETKEZŐKET:**

1. A jelen végzés mellékletében rögzített kérdéseket az Európai Unió Bírósága **(a továbbiakban: Bíróság)** elé terjeszti az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikkén alapuló előzetes döntéshozatal iránti kérelem céljából.
2. A jelen végzés mellékletét és a kísérő dokumentumokat haladéktalanul megküldi a Bíróság részére.
3. A jelen ügyben az alperes átadásával kapcsolatos minden egyéb eljárást felfüggeszt a Bíróság jelen végzés mellékletében rögzített kérdésekre adott válaszokkal kapcsolatos előzetes döntéséig, vagy a Bíróság ezalatt hozott egyéb végzéséig.

[omissis] [eredeti 3. o.]

[omissis] [eredeti 4. o.]

[omissis]

A High Court (felsőbíróság, Írország) által az EUMSZ 267. cikk alapján 2019. február 4-én előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem

1. Bevezetés

- 1.1 A High Court (felsőbíróság) úgy határozott, hogy előzetes döntéshozatalra kérdéseket terjeszt a Bíróság elé az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat (a továbbiakban: kerethatározat) 6. cikkének (1) bekezdésében szereplő kibocsátó igazságügyi hatóság fogalmának önálló értelmezésével, valamint a zwickauai ügyész kellő függetlenségével kapcsolatban, hogy a High Court (felsőbíróság) el tudja bírálni, hogy átadja-e az alperest a zwickauai ügyészség (a továbbiakban: ügyész) által 2018. március 15-én kibocsátott európai elfogatóparancs alapján a Németországi Szövetségi Köztársaságnak.
- 1.2 Meg kell jegyezni, hogy a Minister for Justice and Equality kontra OG [2018] IESC 43 ügyben (Minister for Justice and Equality kontra OG [C-508/18. sz.] ügy) a Supreme Court (legfelsőbb bíróság, Írország) ugyanebben a kérdésben 2018. július 31-én az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 267. cikke alapján előzetes

döntéshozatal iránti kérelmet terjesztett a Bíróság elé. A Minister for Justice and Equality kontra OG (C-509/18. sz.) ügyben 2018. szeptember 20-án hozott végzésében a Bíróság elutasította **[eredeti 5. o.]** a Supreme Court (legfelsőbb bíróság) azon kérését, hogy az ügyet a 105. cikk (1) bekezdésében foglalt gyorsított eljárásban tárgyalják. (Megjegyzendő, hogy az ügyet egyesítették a C-509/18. sz., Minister for Justice and Equality kontra PF ügygel). A Minister for Justice and Equality kontra OG ügyben a Bíróság megjegyezte, hogy az alperes óvadék ellenében szabadlábbon van, és a 2018. szeptember 20-i végzés 16. pontjában a következőt állapította meg:

„Ezenfelül az a tény, amit a Supreme Court (legfelsőbb bíróság) megjegyzett, hogy vannak még az alapeljárásban szereplőhöz hasonló ügyek, amelyek adott esetben fogva tartott személyeket érintenek, nem releváns annak értékelése szempontjából, hogy a jelen ügyekben sürgős válaszra van-e szükség, az erre vonatkozóan adott esetben meghozandó határozattól függetlenül, ha az említett hasonló ügyek egyike Bíróság elé terjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyát képezi.”

- 1.3 Az OG (és tulajdonképpen a PF) esettől eltérően jelen ügyben az alperest fogva tartják, és a jelen kérelem elbírálásáig fogva tartásban marad. Az alperes nem helyezhető szabadlábba óvadék ellenében. Az alperes ügyét 2019. január 21-én tárgyalták, amikor is kitértek az ügy minden kérdésére, kivéve azt a kérdést, hogy a zwickau-i ügyész kibocsátó igazságügyi hatóságnak minősül-e, és kellően független-e a végrehajtó hatalomtól.
- 1.4 Ezért a Supreme Court (legfelsőbb bíróság) által már benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem ellenére a High Court (felsőbb bíróság) úgy döntött, hogy a jelen ügyben az OG ügyben előterjesztettekkel lényegében azonos kérdéseket terjeszt elő, mivel azonos határozat szükséges ahhoz, hogy a bíróság a jelen ügyet el tudja bírálni.
- 1.5 Annak fényében, hogy a High Court (felsőbb bíróság) az ügyben az Európai Unió Bíróságának ítéletéig nem tud véglegesen határozni, és figyelemmel arra, hogy az alperes kizárólag e határozat meghozataláig marad fogva tartásban, a High Court (felsőbb bíróság) úgy döntött, hogy az EUMSZ.267. cikk és az Európai Unió Bírósága eljárási szabályzatának 107. cikke alapján a felmerült kérdések tekintetében a lehető legrövidebb időn belül történő határozathozatal elősegítése érdekében az alábbi kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé. **[eredeti 6. o.]**

2. A tényállás

- 2.1 A Németországi Szövetségi Köztársaság az alperes átadását kérte egyetlen európai elfogatóparancs alapján. Az európai elfogatóparancsot 2018. március 15-én bocsátották ki és a High Court (felsőbb bíróság) **2018. szeptember 12-én** nyilvánította végrehajthatónak. Az alperest az európai elfogatóparancs alapján **2018. október 15-én** tartóztatták le és vették

őrizetbe. Az alperest ezen időponttól kezdve fogva tartják. Az európai elfogatóparancs az alperesnek az általa elkövetett hét bűncselekmény (szervezett lopás vagy fegyveres rablás) miatti büntetőeljárás lefolytatása végett történő átadására irányult. E bűncselekmények lehetséges maximális büntetési tétele 10 év.

- 2.2 2019. január 14-én az alperes nevében módosított kifogásokat nyújtottak be, amelyek közt az alábbiak szerepeltek:

„Az elfogatóparancsot a zwickauai ügyészség bocsátotta ki, amely a European Arrest Warrant Act 2003 (az európai elfogatóparancsról szóló 2003. évi törvény) 2. szakasza értelmében nem minősül igazságügyi szervnek. Az említett ügyész a 2003. évi törvény és a 2002. évi kerethatározat értelmében nem minősül igazságügyi hatóságnak.

A fent említett okok miatt és olyan körülmények között, amikor az ügyészség a kerethatározat előírásai alapján nem tekinthető megfelelő igazságügyi hatóságnak, nem megfelelő igazságügyi hatóság bocsátotta ki az elfogatóparancsot. A zwickauai ügyész nem minősül igazságügyi hatóságnak a kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdése értelmében, ezért az elfogatóparancs nem minősül igazságügyi hatósági határozatnak a kerethatározat 1. cikkének f) pontja értelmében.

A zwickauai ügyész nem minősül a német bírósági szervezet részének, hanem a főügyész irányítása alatt álló tisztviselő, és a főügyész az igazságügyi miniszternek tartozik beszámolóval és tőle kap utasításokat, e tekintetben az alperes ezért arra hivatkozik, hogy nem zárható ki a politikai befolyás az európai elfogatóparancsnak az említett hatóság általi kibocsátásáról való döntés során. [eredeti 7. o.]

Az európai elfogatóparancs kibocsátásának bírósági felülvizsgálata nem volt megfelelő és kielégítő, és az elfogatóparancsot kibocsátó ügyészség nem független a kibocsátó tagállam végrehajtó hatalmától.”

- 2.3 Annak érdekében, hogy alátámassza állítását, miszerint az ügyész nem igazságügyi hatóság a kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdése értelmében, és nem kellően független a végrehajtó hatalomtól, az alperes bizonyítékot mutatott be, amely [ügyvéd neve]-tól (végzett németországi ügyvéd, aki büntetőjogi jogi doktorátussal és a University of Londonon szerzett uniós jogi mesterfokozattal rendelkezik) származott.

- 2.4 [Ügyvéd neve] korábban két eskü alatt tett nyilatkozatot és egy szakértői véleményt adott az alperes részére a fentebb említett Minister for Justice and Equality kontra OG [2018] IESC 43 ügyben (Minister for Justice and Equality kontra OG [C-508/18. sz.] ügy). A jelen ügyben megállapodás alapján bizonyítékként figyelembe veszik [ügyvéd neve]-nek az OG ügyben benyújtott, eskü alatt tett nyilatkozatait és véleményét.

- 2.5 [Ügyvéd neve] a 2016. szeptember 12-i véleményében úgy véli, hogy Németország jogrendszerében a (lübecki) ügyész a következő helyzetben van:

„A lübecki ügyész a német jog szerint nem minősül a német bírósági szervezet részének abban az értelemben, hogy önálló és a bíróságoktól független helyzete van.

Az ügyész a főügyész irányítása alatt álló tisztviselő, és az előbbi az igazságügyi miniszternek, egy politikai tisztviselőnek tartozik beszámolóval és tőle kap utasításokat (a GVG 146. és 147 §-a). Egy olyan közigazgatási szervezetben elfoglalt pozíció, amelynek csúcsán egy politikai vezető áll, megadja a lehetőséget arra, hogy az átadási eljárásba politikai befolyás történjen.

A német jog értelmében az ügyész nem olyan igazságügyi hatóság, amelynek hatáskörébe tartozik valamely személy előzetes fogva tartásának vagy a letartóztatásának elrendelése Németországban, bizonyos kivételes helyzeteket leszámítva. Az előzetes fogva tartás vagy letartóztatás elrendelése [eredeti 8. o.] a bírók előjoga. Az ügyésznek kérnie kell az illetékes bíróságot vagy bírót, hogy bocsásson ki elfogatóparancsot Németországban.

Az ügyésznek Németországban saját jogon nincs lehetősége elfogatóparancs kibocsátására. Ugyanakkor az ő feladata a bíró által kibocsátott elfogatóparancs végrehajtása és az ő döntésén múlik, mikor és hogyan tesz ennek eleget.

A belföldi elfogatóparancs kibocsátását követően az ügyész nem köteles az ügyet még egyszer bíróság elé vinni jóváhagyásra vagy felülvizsgálatra, amikor európai elfogatóparancsot bocsát ki.

Ügyfelünk vonatkozásában az európai elfogatóparancs kibocsátása során német bíróság vagy bíró bevonására nem került sor.

Tehát nyugodtan állíthatjuk, hogy az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti [átadási] eljárásokról szóló, 2002. június 13-i tanácsi kerethatározat értelmében vett igazságügyi hatóság nem került bevonásra.

Az európai elfogatóparancs a bíró által kibocsátott német elfogatóparancsra hivatkozik és abból merít jogerőt.”

- 2.6 A német bírósági törvény, a Gerichtsverfassungsgesetz (a továbbiakban: GVG) [ügyvéd neve] által hivatkozott szakaszai az alábbiak:

„146. §

Az ügyészség tisztviselői követik feletteseik hivatalos utasításait.

147. §

A felülvizsgálat és utasítás joga az alábbi személyeket illeti meg:

1. *a szövetségi igazságügyi minisztert a szövetségi főügyész és a szövetségi ügyészek vonatkozásában;*
2. *a Land [szövetségi tartomány] igazságszolgáltatási hivatalát az adott Land ügyészségének valamennyi tisztviselője vonatkozásában; [eredeti 9. o.]*
3. *a legmagasabb rangú tisztviselőt az ügyészségen a regionális felsőbbbíróságok és a regionális bíróságok mellett, minden ügyészségi tisztviselő felett az adott bíróság illetékességi területén. [...]*

150. §

Az ügyészség hivatali feladatainak ellátása során független a bíróságoktól.

151. §

Az ügyészek nem láthatnak el igazságszolgáltatási feladatokat. Nem jelölhetők ki továbbá a bírói munka felügyeletére.”

- 2.7 A Minister for Justice and Equality kontra OG [2018] IESC 43 ügyben (Minister for Justice and Equality kontra OG [C-508/18.sz.] ügy) előterjesztett dokumentum mellett [ügyvéd neve] újabb módosított véleményt készített a jelen PI ügyben, amely pontosan ugyanazt tartalmazza, mint a fentebb idézett vélemény, csupán Lübeck helyett Zwickaura hivatkozik.
- 2.8 Írország központi hatósága, a Department of Justice and Equality (igazságügyi és esélyegyenlőségi minisztérium) **2019. január 23-án** továbbította a hivatkozott módosított kifogásokat, valamint [ügyvéd neve] eskü alatt tett nyilatkozatait és véleményét a zwickai ügyészségnek (Németország), és a dokumentumokban foglaltakra vonatkozóan kérte az ügyészség észrevételeit.
- 2.9 Az ügyészség **2019. január 24-én** az alábbi választ adta:

„A 2019. január 23-i levelére hivatkozással először is megküldöm a zwickai helyi bíróság által 2018. március 12-én kibocsátott (13 Gs 261/18. sz.) elfogatóparancsot, amelyen a zwickai ügyészség által 2018. március 15-én kibocsátott európai elfogatóparancs alapul. A nemzeti elfogatóparancsot a helyi bíróság bírója, Peters bíró bocsátotta ki a bíróság vezetőjének állandó meghatalmazottjaként. A nemzeti elfogatóparancsot kibocsátó bíró független és nem utasítható. Ezzel kapcsolatban a

Németországi Szövetségi Köztársaság alaptörvénye 97. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

»A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve.«
[eredeti 10. o.]

A mellékelt nemzeti elfogatóparancs részletesen meghatározza a bűncselekmények elkövetésének idejét, helyét és módját.

Téves a keresett személy azon kifogása, hogy a zwickauai ügyészség nem rendelkezik hatáskörrel az európai elfogatóparancs kibocsátására. A Németországi Szövetségi Köztársaság az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat 6. cikkével kapcsolatban a következő nyilatkozatot tette:

»A 6. cikk szerinti illetékes hatóságok a szövetségi igazságügyi minisztérium és a tartományi igazságügyi minisztériumok. Ezek a hatóságok a (6. cikk (1) bekezdése szerinti) kérelmek kiállítására vonatkozó, a kerethatározatból eredő hatáskörüik gyakorlását rendszerint a tartományi főügyészségekre ruházták át.«

Szászországban a jogsegéllyel kapcsolatban hatásköri rendeletet fogadtak el, amelyet közzétettek Szászországi hivatalos lapjában (Sächsisches Gesetz- und Verordnungsblatt, 2004., 580. o.). A rendelet 5. §-ának (2) bekezdése értelmében:

»Az illetékes ügyészség dönt a jogsegély iránti kérelem és az ezzel összefüggő tárgyak kézbesítése és átadása iránti kérelem kiállításáról, ha a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény (IRG) 8. részének megfelelően a kérelem európai elfogatóparancson alapul.«

A zwickauai ügyészség tehát rendelkezik az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározaton alapuló kiadatási kérelem kiállítására vonatkozó hatáskörrel.”

- 2.10 A zwickauai ügyészséghez (Németország) intézett újabb megkeresésben azt a kérdést tették fel, hogy a zwickauai ügyész ugyanazt az álláspontot képviseli-e, mint a lübecki ügyész a 2016. december 8-i levelében. A zwickauai ügyész 2019. január 31-én a következő választ adta:

„2019. január 28-i megkeresésére és a lübecki ügyészség csatolt dokumentumaira az alábbi választ adom. Az ügyésznek a Németországi Szövetségi Köztársaság jogrendszerében betöltött helyzetét illetően egyetértek a lübecki ügyészség álláspontjával. Szeretném hozzáfűzni, hogy a zwickauai [eredeti 11. o.] ügyészség függetlenül és politikai befolyástól mentesen végzi a nyomozást a keresett személlyel szemben. Soha nem történt

utasításadás sem a drezdai főügyész, sem a szászországi igazságügyi minisztérium részéről.”

- 2.11 A High Court (felsőbbíróság) 2019. január 21-én megállapította, hogy PI átadásának egyetlen akadályát azoknak a kérdéseknek a megválaszolása jelenti, hogy a zwickauai ügyész a kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdése és így a European Arrest Warrant Act 2003 (az európai elfogatóparancsról szóló 2003. évi törvény) értelmében véve kibocsátó igazságügyi hatóságnak minősül-e, valamint a zwickauai ügyész kellően független-e a végrehajtó hatalomtól. A High Court (felsőbbíróság) a jelen ügyben előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem elbírálásáig jelenleg nem tud e fennmaradó kérdésre választ adni.

3. Releváns jogszabályi rendelkezések

- 3.1 Írországban az irányadó jogszabály az európai elfogatóparancsról szóló 2003. évi módosított törvény (a továbbiakban: 2003. évi törvény). A módosított törvény vonatkozó rendelkezései az alábbiak.

- 3.2 Az európai elfogatóparancsról szóló 2003. évi törvény 2. szakaszának (1) bekezdése egyebek mellett a következőképpen rendelkezik:

„»kibocsátó igazságügyi hatóság«: az európai elfogatóparancs vonatkozásában az az igazságügyi hatóság a kibocsátó államban, amely az érintett európai elfogatóparancsot kibocsátotta;”

„»igazságügyi hatóság«: a bíró, igazságügyi tisztviselő vagy más olyan személy, aki az érintett tagállam joga alapján jogosult ellátni azokat vagy azokhoz hasonló feladatokat, amelyeket valamely írországi bíróság a 33. szakasz alapján ellát;”

- 3.3 Az európai elfogatóparancs alapján kért átadásra vonatkozó eljárással a módosított 2003. évi törvény 16. szakasza foglalkozik, kivéve azt az esetet, amikor az illető az átadásba beleegyezik [omissis].

„16. szakasz (1) bekezdés: Amennyiben a személy nem egyezik bele a kibocsátó államnak való átadásába, a High Court a 13. szakasz alapján meghatározott időpontban vagy az általa megfelelőnek tartott valamely későbbi időpontban elrendelheti, hogy a személyt [eredeti 12. o.] adják át a kibocsátó állam által az átvételére megfelelően felhatalmazott másik személynek, feltéve hogy

- a) *a High Court megbizonyosodott arról, hogy az elé állított személy azonos az európai elfogatóparancsban szereplő személlyel,*

- b) az európai elfogatóparancsot vagy annak hiteles másolatát a 13. szakasszal összhangban jóváhagyták a parancs végrehajtása érdekében,
- c) az európai elfogatóparancsban adott esetben szerepelnek a 45. szakasz szerint kötelező elemek [omissis],
- d) a High Court nem köteles a 21A., 22., 23. vagy 24. szakaszok alapján [omissis] megtagadni a személy átadását jelen törvény alapján, és
- e) a személy átadását a 3. rész nem tiltja.”

3.4 Az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló 2002/584 tanácsi kerethatározat (10) preambulumbekszdése a következőképpen rendelkezik:

„Az európai elfogatóparancs szabályozása a tagállamok közötti nagyfokú bizalomra épül. Végrehajtása csak abban az esetben függeszthető fel, ha a tagállamok egyike súlyosan és tartósan megsérti az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (1) bekezdésében rögzített alapelveket, és ezt a Tanács a Szerződés 7. cikkének (1) bekezdése szerint, a 7. cikkének (2) bekezdésében rögzített következményekkel megállapítja.”

3.5 A kerethatározat egyebek mellett a következőképpen rendelkezik: [eredeti 13. o.]

„1. cikk

Az európai elfogatóparancs meghatározása és végrehajtásának kötelezettsége

- (1) Az európai elfogatóparancs egy tagállamban kibocsátott igazságügyi hatósági határozat, amely azt a célt szolgálja, hogy egy másik tagállam a büntetőeljárás lefolytatása, szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása végett a keresett személyt elfogja és átadja.
- (2) A tagállamok minden európai elfogatóparancsot a kölcsönös elismerés elve alapján és e kerethatározat rendelkezéseinek megfelelően hajtanak végre.
- (3) Ez a kerethatározat nem módosítja az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkében megfogalmazott alapvető jogok és alapvető jogelvek tiszteletben tartásának kötelezettségét.

[...]

6. cikk

Az illetékes igazságügyi hatóságok meghatározása

(1) *Kibocsátó igazságügyi hatóság a kibocsátó tagállamnak az az igazságügyi hatósága, amely ezen állam joga szerint az európai elfogatóparancs kibocsátására illetékes.*”

3.6 A Supreme Court (legfelsőbb bíróság) a Minister for Justice and Equality kontra McArdle és Minister for Justice and Equality kontra Brunnell [2015] IESC 56 ügyben hozott határozat 49. pontjában az „igazságügyi hatóság” fent említett fogalmára hivatkozva a következőt állapította meg:

„Jelen bíróság a módosított 2003. évi törvény e fogalmát a lehető legteljesebb mértékben a kerethatározat szövege és célja alapján értelmezi, az általa elérni kívánt cél elérése érdekében.”

3.7 A Supreme Court (legfelsőbb bíróság) az 51. pontban emellett a következőket állapította meg:

„Vélelmezni kell, hogy amikor valamely tagállami ügyész vagy bíró az adott tagállam által kijelölt igazságügyi hatóságként eljárva európai elfogatóparancsot ad ki vagy állítólag kiadott, [eredeti 14. o.] a kerethatározat és az azt végrehajtó törvény értelmében igazságügyi hatóságnak minősül. Amennyiben egy adott ügyben a bíróságot meggyőző okok arra engednék következtetni, hogy a kibocsátó hatóság nem igazságügyi hatóság, az más kérdés lenne. A jelen ügyben ilyen okok nem merültek fel. Az egyértelmű, hogy az az ügyész, akit egy tagállam igazságügyi hatóságként jelöl ki az európai elfogatóparancs alapján történő átadásra, pusztán azon az alapon, hogy az illető ügyész, nem pedig bíró, nem tekinthető olyan személynek, aki nem jogosult a kerethatározat értelmében európai elfogatóparancs kibocsátására.”

3.8 A High Court (felsőbb bíróság) 2015. július 28-i Minister for Justice and Equality kontra M. V. ítéletében, [2015] IEHC 524 az alábbiak szerint értelmezte a Supreme Court (legfelsőbb bíróság) határozatát:

„A McArdle és Brunnell ügyben hozott határozat ellentmondást nem tűrő logikája az, hogy lehet olyan meggyőző indokokat előadni a bíróság számára, amely alapján arra a következtetésre jut, hogy a tagállam által kijelölt kibocsátó igazságügyi hatóság a 2003. évi törvény és a kerethatározat alapján ténylegesen nem »igazságügyi hatóság«. A Supreme Court (legfelsőbb bíróság) a McArdle és Brunnell ügyben, amikor arra hivatkozott, hogy az átadási eljárás a bírósági cselekmények kölcsönös elismerésén alapul, valamint hogy

jogszabályainkat a kerethatározat célkitűzései és céljai fényében kell értelmezni, valamint elfogadta, hogy lehetnek olyan meggyőző indokok, amelyek arra engednek következtetni, hogy egy adott hatóság nem igazságügyi hatóság, véleményem szerint implicit módon kimondta azt is, hogy az »igazságügyi hatóság« fogalma a kerethatározatban önálló jelentéssel bír. Ezért jelen ügyben az a kérdés merül fel, hogy vajon van-e olyan meggyőző indok, amely alapján arra lehet következtetni, hogy a litván igazságügyi minisztérium e tények alapján a 2003. évi törvény és a kerethatározat értelmében nem »igazságügyi hatóság«. [eredeti 15. o.]

- 3.9 A High Court (felsőbíróság) az említett ügyben arra a következtetésre jutott, hogy a litván igazságügyi minisztérium a kerethatározat értelmében nem „igazságügyi hatóság”.

4. A bizonyítékok értékelése

- 4.1 A Supreme Court (legfelsőbb bíróság) a Minister for Justice and Equality kontra OG [2018] IESC 43 ügyben (Minister for Justice and Equality kontra OG [C-508/18. sz.] ügy) az EUMSZ 267. cikk alapján a Bíróság elé terjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmében az [ügyvéd neve] által a lübecki ügyészség helyzetével kapcsolatban adott bizonyítékokat és az ügyész részéről nyújtott kiegészítő információkat az alábbiak szerint értékelte:

„1. A Supreme Court (legfelsőbb bíróság) úgy ítéli meg, hogy a High Court (felsőbíróság) minden észszerű lépést megtett annak érdekében, hogy a vonatkozó kiegészítő tájékoztatást megszerezze a kibocsátó igazságügyi hatóságtól és az átadásról szóló döntést az [ügyvéd neve] által adott bizonyítékok és a lübecki ügyész részéről adott további információk alapján kell meghozni. Az ilyen bizonyíték elégségesnek bizonyulhat azon vélelem megdöntésére, hogy a lübecki ügyész igazságügyi hatóságnak minősül a kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdése alapján, és így az ír bíróságok ne hivatkozhatnak arra, hanem az ír bíróságoknak, mielőtt OG átadására sor kerülne, ebben a kérdésben döntést kelljen hozniuk.

2. A függetlenség kérdésével kapcsolatban a Supreme Court (legfelsőbb bíróság) azon a véleményen van, hogy bizonyíték jelzi, hogy a német jogrendszerben a lübecki ügyészség utasítható vagy irányítható a főügyész (a schleswig-holsteini regionális felsőbíróság mellett működő ügyészség ügyészei) részéről, akiket ugyanakkor a schleswig-holsteini igazságügyi minisztérium utasíthat vagy irányíthat. Minden ilyen irányításnak jogszerűnek kell lennie és arról tájékoztatni kell a schleswig-holsteini

tartományi országgyűlés elnökét. Nincs bizonyíték arra, hogy ilyen irányításra került volna sor az OG átadására irányuló európai elfogatóparancs tárgyában.

3. *Vannak bizonyos nehézségek abban, hogy következtetéseket vonhassunk le [eredeti 16. o.] a lübecki ügyészség igazságszolgáltatásban betöltött szerepével kapcsolatban Németországban, részben azért, mert különbség van az [ügyvéd neve] által használt angol terminológia és a lübecki ügyészség által nyújtott tájékoztatás angol fordítása között. Figyelemmel mindezekre a Supreme Court (legfelsőbb bíróság) úgy véli, hogy a lübecki ügyész szerepe arra korlátozódik, hogy nyomozásokat kezdeményezzen és folytasson le és biztosítsa azt, hogy a nyomozásokat jogszerűen folytatják le, vádat emeljen, végrehajtsa a bírósági határozatokat, képviselje a vádat a bűncselekmények esetében az eljáró bíróság előtt és részt vegyen a fellebbezési eljárásokban. Az is kitűnik, hogy az ügyész köteles pártatlanul eljárni. A Supreme Court (legfelsőbb bíróság) megjegyzi, hogy az ügyészség nem bocsát ki nemzeti elfogatóparancsokat, azokat a német bíróságok bocsátják ki. A Supreme Court (legfelsőbb bíróság) megállapítja, hogy összhangban a GVG 150. és 151. §-ával, az ügyészség független a bíróságoktól és nem végez igazságszolgáltatási tevékenységet.”*

- 4.2 Tekintettel arra, hogy a jelen ügyben is az [ügyvéd neve] által adott bizonyítékokra hivatkoznak, valamint a német hatóságok által adott válaszok minden érdemi kérdésben megegyeznek, a High Court (felsőbíróság) követi a bizonyítéknak a Supreme Court (legfelsőbb bíróság) általi értékelését.

5. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolása

- 5.1 Indokolt, hogy a High Court (felsőbíróság) figyelembe vegye a Supreme Court (legfelsőbb bíróság) által a Minister for Justice and Equality kontra OG [2018] IESC 43 ügyben (Minister for Justice and Equality kontra OG (C-508/18. sz.) ügy) az EUMSZ 267. cikk alapján a Bíróság elé terjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolását.

A Supreme Court (legfelsőbb bíróság) az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet az alábbiak szerint indokolta:

- „1. *A Supreme Court (legfelsőbb bíróság) arra hivatkozik, amit a PF ügyben előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelemben kifejtett az Európai Unió Bírósága C-452/16. PPU. sz., Poltorak ügyben, a C-453/16. PPU. sz., Özçelik ügyben, a C-477/16. PPU. Kovalkovas ügyben, valamint a C-486/14. sz. Kossowski ügyben hozott ítéleteivel és az azokhoz kapcsolódó*

főtanácsnoki [eredeti 17. o.] indítványokkal, valamint az azokból következő jogelvekkel kapcsolatban.

2. *A Supreme Court (legfelsőbb bíróság) bizonytalan abban, hogy az itt bemutatott bizonyítékok és tájékoztatások alapján a Lübecki ügyész megfelel-e a függetlenségi feltételnek, vagy végez-e büntetőjogi igazságszolgáltatást olyan formában, ahogyan azok a határozatok megkövetelik ahhoz, hogy igazságügyi hatóságnak minősülhessen.*
3. *A Supreme Court (legfelsőbb bíróság) különösen arra van figyelemmel, amit a Poltorak ügyben az Európai Unió Bírósága kimondott, miszerint az igazságügyi hatóságnak függetlennek kell lennie a végrehajtó hatalomtól. Ez a hatalmi ágak (jogalkotás, végrehajtás, igazságszolgáltatás) szétválasztásának nagy múltra visszatekintő elvére vezethető vissza. A Supreme Court (legfelsőbb bíróság) továbbá figyelemmel van az Európai Unió Bíróságának azon megfontolásaira, amelyeket a C-216/18. PPU. sz. LM ítélet a 63–64. pontjában kifejtett. A németországi ügyészség szervezeti felépítése olyannak tűnik, hogy a Lübecki ügyész szervezetileg függ, még ha közvetetten is, a végrehajtó hatalom által kiadott irányítástól vagy utasítástól. A Supreme Court (legfelsőbb bíróság) kétli, hogy azok az elvek, amelyeket az Európai Unió Bírósága a Poltorak ügyben és más ügyekben hozott határozataiban kifejtett, teljesülhetnének ilyen ügyészség esetén, vagy hogy a függetlenség megállapítható lenne azon az alapon, hogy nincs olyan irányítás vagy utasítás, amelyet a végrehajtó hatalom adott volna a jelen ügyben szereplő európai elfogatóparanccsal kapcsolatban. A Supreme Court (legfelsőbb bíróság) szerint az a kérdés, miszerint a Lübecki ügyész igazságügyi hatóság-e vagy sem, az alapján döntendő el, hogy milyen helyzetben van a német jogrendszerben és nem az alapján, hogy melyek az adott ügyben az egyedi tények.*
4. *Abban a kérdésben, hogy mi az ügyész szerepe az igazságszolgáltatással kapcsolatban, úgy tűnik a Supreme Court (legfelsőbb bíróság) számára, hogy a németországi ügyész lényegi szerepet tölt be az igazságszolgáltatásban, de az egy olyan szerep, amely elkülönül a bíróságokétól vagy a bírákétól. Nem egyértelmű, hogy az ilyen szerep, amennyiben a függetlenségi tesztnek megfelel, olyan-e, amely megfelel az igazságszolgáltatásra vagy az igazságszolgáltatásban való részvételre vonatkozó tesztnek ahhoz, hogy igazságügyi hatóságnak minősülhessen a kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdése [eredeti 18. o.] értelmében. Ez különösen is igaz figyelemmel arra, hogy az igazságszolgáltatási hatóságok közötti*

kölcsönös bizalom és kölcsönös elismerés, mint a kerethatározat mögöttes elvei szintén hozzájárulnak a bizonytalansághoz.

5. *A lényegi kérdés, miszerint a lübecki ügyész vagy a jellemzőivel rendelkező ügyész igazságügyi hatóság-e vagy sem a kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdése értelmében, olyan kérdésnek tűnik a Supreme Court (legfelsőbb bíróság) számára, amelynek uniós jogi értelmezése nem egyértelmű. Így a jelen bíróság mint végső fellebbviteli fórum úgy határozott, hogy jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel kell élnie.”*

5.2 A Supreme Court (legfelsőbb bíróság) által a lübecki ügyésszel kapcsolatban kifejtett fenti vélemény alapján a High Court (felsőbíróság) úgy ítéli meg, hogy hasonló kétség merül fel arra vonatkozóan, hogy az itt bemutatott bizonyítékok és tájékoztatások alapján a zwickau-i ügyész szintén megfelel-e a függetlenségi feltételnek, vagy végez-e büntetőjogi igazságszolgáltatást olyan formában, ahogyan a Bíróság határozatai megkövetelik ahhoz, hogy igazságügyi hatóságnak minősülhessen.

5.3 A High Court (felsőbíróság) figyelembe vette a Bíróság C-452/16. PPU. sz., Poltorak ügyben hozott ítéletét (lásd: 35. pont), valamint azt a követelményt, hogy az igazságügyi hatóságnak függetlennek kell lennie a végrehajtó hatalomtól.

5.4 A High Court (felsőbíróság) [2017] IEHC 231 a Minister for Justice and Equality kontra OG ügyben [2018] IESC 43 (Minister for Justice and Equality kontra OG [C-508/18. sz.] ügy) a lübecki ügyész függetlenségével kapcsolatban a következőket állapította meg:

„A bíróság számára kielégítő, hogy a német jog rendelkezik az ügyészek függetlenségéről. Csak olyan különleges helyzetben van lehetősége a végrehajtó hatalomnak beavatkozni az ügyész határozatába, amelyben a fékek és egyensúlyok rendszerét biztosítják. A jelen ügyben nem sértették meg az ügyész függetlenségét. Az alperes továbbá nem nyújtott be azt alátámasztó bizonyítékot, hogy Schleswig-Holsteinben más ügyekben utasítást adtak az ügyészeknek az európai elfogatóparancsok kibocsátásával kapcsolatban vagy egyéb vonatkozásban. 2014. október 14-től, az ügyészek részére adott politikai [eredeti 19. o.] utasítások átláthatóságának megteremtéséről szóló törvény hatályba lépésével ez nyilvános adat lenne, és tájékoztatást nyújtottak volna arról, ha történt ilyen utasításadás.

Az összes körülményre tekintettel a bíróság megállapítja, hogy az alperes nem döntötte meg azt a vélelmet, hogy a lübecki ügyész igazságügyi hatóság a kerethatározat 6. cikke (1) bekezdésének

és a 2003. évi törvény értelmében. A bíróság ezért elutasítja ezt a kifogást.”

- 5.5 Tekintettel arra, hogy a Supreme Court (legfelsőbb bíróság) úgy döntött, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjeszt elő a Minister for Justice and Equality kontra OG [2018] IESC 43 ügyben (Minister for Justice and Equality kontra OG [C-508/18. sz.] ügy), a High Court (felsőbíróság) az OG ügyben foglaltakkal azonos indokok alapján nem tud eljárni a jelen ügyben, és ennek megfelelően a High Court (felsőbíróság) számára nem egyértelmű a végrehajtó hatalomtól való függetlenségi feltétel, amelynek az ügyészeknek meg kell felelni.
- 5.[6] Emellett, a Supreme Court (legfelsőbb bíróság) előzetes döntéshozatal iránti kérelemre vonatkozó döntése alapján a High Court (felsőbíróság) számára nem egyértelmű, hogy a nemzeti bíróság amellet, hogy megvizsgálja, hogy független-e a végrehajtó hatalomtól, milyen kritérium alapján tudja eldönteni, hogy az ügyészség igazságügyi hatóság-e a kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdése alapján. Különösen az nem egyértelmű, hogy az a szerepe, miszerint „nyomozásokat [kezdeményez] és folyta[t] le és biztosít[ja] azt, hogy a nyomozásokat jogszerűen folytatják le, vádat [emel], végrehajt[ja] a bírósági határozatokat, képvisel[i] a vádat a bűncselekmények esetében az eljáró bíróság előtt és részt ve[sz] a fellebbezési eljárásokban”, elégséges mértékben kapcsolódik-e az igazságszolgáltatáshoz annak érdekében, hogy az e feladatokat végző ügyész igazságügyi hatóságnak minősülhessen a kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdése értelmében. Az igazságszolgáltatási hatóságok közötti kölcsönös bizalom és kölcsönös elismerés mint mögöttes elvek szintén hozzájárulnak a bizonytalansághoz.
- 5.[7] Habár a Supreme Court (legfelsőbb bíróság) számára az OG ügyben előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelemben úgy tűnik, hogy a kérdést az alapján kell eldönteni, hogy az adott nemzeti jogrendszerrel, jelen esetben a német jogrendszerrel összhangban az ügyész az adott jogrendben végez-e igazságszolgáltatást, vagy **[eredeti 20.o.]** köteles-e részt venni az igazságszolgáltatásban, a kérdés megválaszolása nem egyértelmű, amennyiben az egész Unióban érvényes önálló értelmezés követelményét nézzük.
- 5.[8] A High Court (felsőbíróság) megvizsgálta egyebek mellett az Európai Unió Bírósága által a C-452/16. PPU. sz. Poltorak ügyben, a C-453/16. PPU. sz. Özçelik ügyben, a C-477/16. PPU. sz. Kovalkovas ügyben, valamint a C-486/14. sz. Kossowski ügyben hozott ítéletét, valamint a főtanácsnokoknak az ezekben az ügyekben ismertetett indítványait. A következő elvek bontakoznak ki: az „igazságügyi hatóságnak” a kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdésében szereplő fogalma az Unió egészében önálló és egységes értelmezést követel meg, figyelembe véve e rendelkezés szövegét, kontextusát, valamint a kerethatározattal elérni kívánt

célkitűzést: Poltorak ítélet (lásd: 32. pont). Az „igazságügyi hatóság” kifejezés a kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdésében nem szorítkozik kizárólag a tagállami bírák vagy bíróságok kijelölésére: Poltorak ítélet (lásd: 33. pont). Megengedi, hogy – tágabb értelemben – a hatálya alá tartozzanak az érintett jogrendben az igazságszolgáltatásban részt venni köteles hatóságok is: Poltorak ítélet (lásd: 33. pont).

5.[9] A High Court (felsőbbíróság) megjegyzi, hogy az „igazságszolgáltatásban való részvétel” és az „igazságszolgáltatás” közötti különbség, amely a High Court (felsőbbíróság) és a Court of Appeal (fellebbviteli bíróság) előtt az ellentmondást okozta, ezen ítéletek angol fordításának sajátossága lehet, mivel számos más nyelv csak a „részt vesz” megfogalmazást használja, így különösen a francia és a holland szövegek, és ez utóbbi az eljárás nyelve volt valamennyi fenti esetben. Függetlenül az adott megfogalmazástól, tisztelettel meg kívánjuk jegyezni, hogy habár egyértelmű, hogy ahhoz, hogy az ügyész igazságügyi hatóságnak minősüljön, szerepe kell, hogy legyen az igazságszolgáltatásban, kevésbé egyértelmű e szerepnek a fentiek megállapításához szükséges terjedelme és jellege.

5.[10] Bizonytalan, hogy pontosan hogyan tudja valamely nemzeti bíróság meghatározni, hogy egy ügyész az igazságszolgáltatásért felelős hatóság-e, vagy részt vesz-e az igazságszolgáltatásban az érintett jogrendszerben, amint az a Poltorak ítélet 33. pontjában, az Özçelik ítélet 34. pontjában, a Kovalkovas ítélet 34. pontjában és a Kossowski ítélet 39. pontjában meghatározásra került. **[eredeti 21. o.]**

6. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

6.1 Mindezek alapján a High Court (felsőbbíróság) azt javasolja, hogy a következő kérdéseket terjesszék a Bíróság elé (amelyek gyakorlatilag az ír Supreme Court [legfelsőbb bíróság] által a Minister for Justice and Equality kontra OG [2018] IESC 43 ügyben (Minister for Justice and Equality kontra OG [C-508/18. sz.] ügy) előterjesztett kérdéseket tükrözik):

1. Az ügyész végrehajtó hatalomtól való függetlenségét az adott nemzeti jogrendszer alapján betöltött szerepével összhangban kell-e megítélni? Amennyiben nem, úgy milyen szempontok vannak, amelyek alapján a végrehajtó hatalomtól való függetlenségről dönteni kell?
2. A kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdése értelmében ahhoz, hogy igazságügyi hatóságnak minősüljön, kellőképpen független-e a végrehajtó hatalomtól az az ügyészség, amely a nemzeti jog értelmében irányítható vagy utasítható közvetlenül vagy közvetetten az igazságügyi minisztérium részéről?

3. Amennyiben igen, szükséges-e, hogy az ügyészség működésében is független legyen a végrehajtó hatalomtól és melyek azok a szempontok, amelyek alapján e működésbeli függetlenségről dönteni kell?
4. Ha a végrehajtó hatalomtól független, igazságügyi hatóságnak minősül-e a kerethatározat 6. cikk (1) bekezdése értelmében az az ügyészség, amelynek szerepe arra korlátozódik, hogy nyomozásokat kezdeményezzen és folytasson le és biztosítsa azt, hogy a nyomozásokat tárgyilagosan és jogszerűen folytassák le, vádat emeljen, végrehajtsa a bírósági határozatokat, képviselje a vádat a bűncselekmények esetében és nem ad ki nemzeti elfogatóparancsokat, továbbá nem végezhet igazságszolgáltatási feladatokat?
5. Igazságügyi hatóságnak minősül-e az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdése értelmében a zwickau-i ügyészség? [eredeti 22. o.]

7. A sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás alkalmazása iránti kérelem

- 7.1 A High Court (felsőbíróság) annak megfontolására kéri a Bíróságot, hogy jelen ügyben a Bíróság eljárási szabályzatának 107. cikkében foglalt sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás alapján hozzon ítéletet.
- 7.2 A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem az Európai Unió működéséről szóló szerződés Harmadik Részének V. címe hatálya alá tartozó területre (Igazságügyi együttműködés büntetőügyekben, 4. fejezet) tartozó kérdéseket vet fel.
- 7.3 Az alperest jelenleg kizárólag a Németországi Szövetségi Köztársaság által kibocsátott európai elfogatóparancs alapján tartják fogva, és a fentiekben meghatározott kérdés megválaszolása szükséges annak érdekében, hogy a High Court (felsőbíróság) az alperes ügyében végleges határozatot tudjon hozni. A sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás alkalmazására irányuló kérelem alátámasztására a High Court (felsőbíróság) az EUMSZ 267. cikk negyedik bekezdésére hivatkozik, amely „a lehető legrövidebb időn belül [történő határozathozatal]” kötelezettségét tartalmazza, amennyiben az előzetes döntéshozatal iránti kérelem fogvatartott személyre vonatkozik.
- 7.4 A rendes vagy akár a gyorsított előzetes döntéshozatali eljárás alkalmazása jelentősen növelné az alperes által fogva tartásban töltött időszakot. Mivel a Bíróság az előzetes döntéshozatali eljárás végén úgy is dönthet, hogy a High Courtnak (felsőbíróság) további egyeztetéseket kell folytatnia a Németországi Szövetségi Köztársasággal, az európai elfogatóparanccsal

kapcsolatos eljárás esetleg tovább húzódhat. Ennélfogva erősen kívánatos, hogy a jelen esetben engedélyezzék a sürgősségi eljárást. A sürgősség különösen akkor rendkívül kívánatos, ha az alperest kizárólag ezen európai elfogatóparancs miatt tartják fogva, amelyet büntetőeljárás lefolytatása céljából bocsátottak ki, és amely vonatkozásában megilleti az ártatlanság vélelme.

7.5 A High Court (felsőbb bíróság) biztosítani kívánja az uniós jog egységes alkalmazását, mind a jelen ügyben, mind pedig azon **4** másik ügyben, amelyekben az érintett személyeket továbbra is kizárólag a Németországi Szövetségi Köztársaság vagy a Litván Köztársaság által kibocsátott európai elfogatóparancsok alapján tartják fogva, és amelyekben annak hivatkozási alapjául, **[eredeti 23. o.]** hogy a bíróság nem rendelheti el az átadást, felmerül a kérdés, hogy az ügyész kibocsátó igazságügyi hatóságnak minősül-e. A High Court (felsőbb bíróság) azt is megjegyzi, hogy Írországban rövidesen véget érő szabadságvesztés-büntetését töltő **2** személy is fogva tartásban van, akik a folyamatban lévő, a Litván Köztársaságnak történő átadás miatt e büntetést követően is fogva tartásban maradnak, és akiknek az ügyében a határozathozatalt az ügyészre vonatkozó kérdés eldöntéséig el kell halasztani. Ezen kívül **8** olyan személy van, akiket a Litván Köztársaság által kiadott európai elfogatóparancs alapján tartóztattak le, de akiket óvadék ellenében az átadásról szóló döntésig szabadon bocsátottak, és akik szintén erre a kérdésre hivatkoztak. Továbbá **2** személy van, akiket a Németországi Szövetségi Köztársaság által kiadott európai elfogatóparancs alapján tartóztattak le, de akiket óvadék ellenében az átadásról szóló döntésig szabadon bocsátottak, és akik szintén erre a kérdésre hivatkoztak.

7.6 Jelentős számú európai elfogatóparancs érkezett Írországba a Litván Köztársaságtól és a Németországi Szövetségi Köztársaságtól, amelyek még nem kerültek végrehajtásra. Ezért a keresett személyek további letartóztatásának nagy a valószínűsége. Figyelemmel arra, hogy a Supreme Court (legfelsőbb bíróság), és most a High Court (felsőbb bíróság) szükségesnek ítélte meg, hogy a fentiekben ismertetett kérdéseket az Európai Unió Bírósága elé terjessze előzetes döntéshozatalra, alappal feltételezhető, hogy számos személy, vagy akár az érintett személyek többsége – amely személyeknek a Németországi Szövetségi Köztársaság vagy a Litván Köztársaság részére történő átadását kérik –, hivatkozni fog ezekre a kérdésekre. Az e kérdésekre való hivatkozást követően a High Court (felsőbb bíróság) köteles lesz végleges döntést hozni a jelen előzetes döntéshozatal eredményétől függő átadásról.

8. A fentebb ismertetett kérdésekre javasolt válaszok

8.1 A High Court (felsőbb bíróság) által az OG ügyben, valamint a Supreme Court (legfelsőbb bíróság) által – az EUMSZ 267. cikk alapján előzetes döntéshozatal iránti kérelemnek a Bíróság elé terjesztésére vonatkozó

döntésében – képviselt eltérő álláspontra tekintettel a High Court (felsőbbíróság) úgy véli, hogy nem tehet javaslatot a fentebb ismertetett kérdések megválaszolására. A High Court (felsőbbíróság) várja a Bíróság iránymutatását e kérdésekkel kapcsolatban.

MUNKADOKUMENTUM